Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

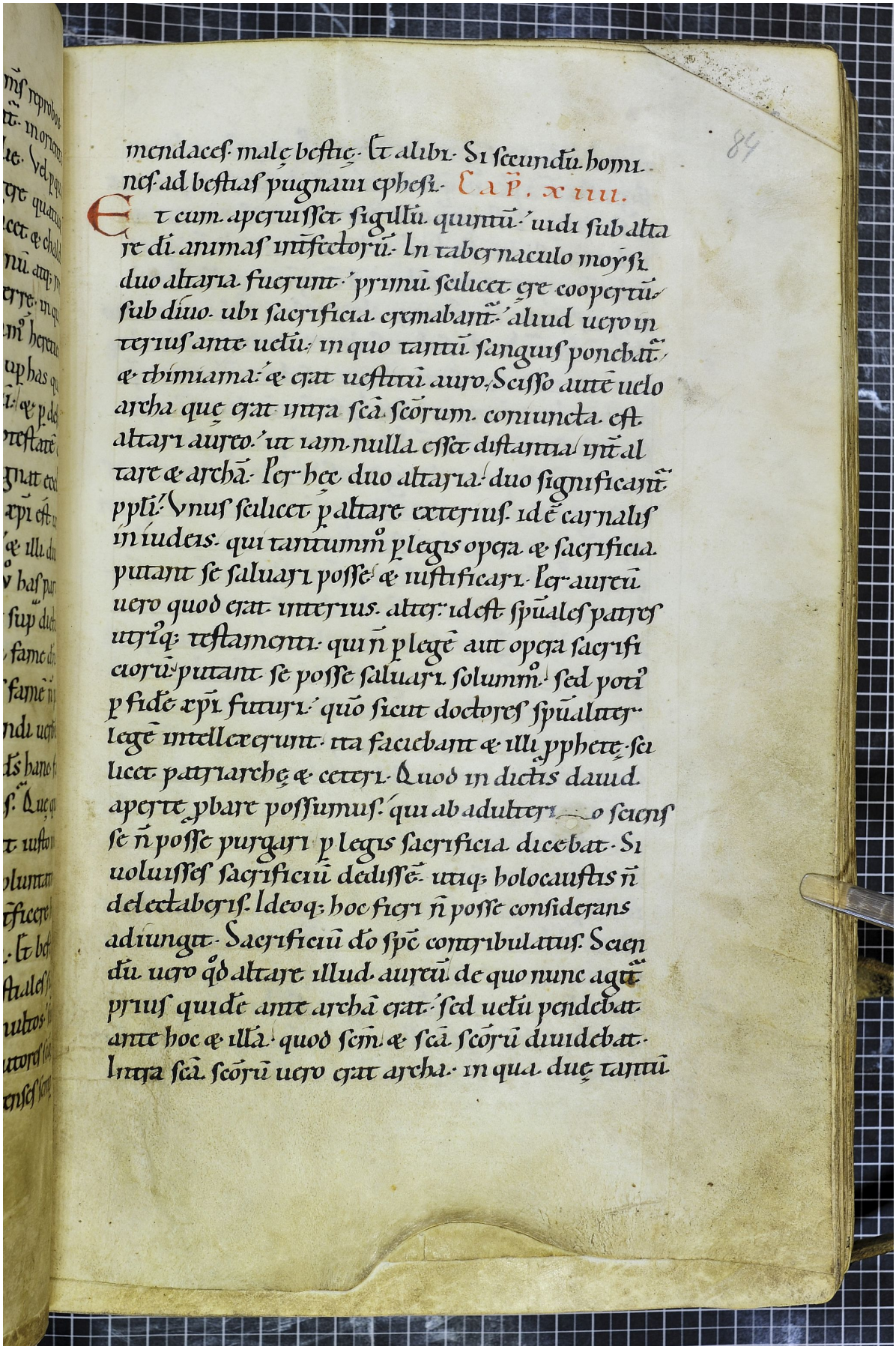

84

mendaces. malę bestię. Et alibi. Si secundũ homi-
nes ad bestias pugnaui ephesi. Cap. xiii.

Et cum aperuisset sigillũ quintũ. uidi sub alta-
re dei animas interfectorũ. In tabernaculo moysi
duo altaria fuerunt. primũ scilicet ere cooperti
sub diuo. ubi sacrificia cremabantur. aliud uero in
terius ante uelũ. in quo tantũ sanguis ponebatur
et thimiama. et erat uestitũ auro. Scisso autẽ uelo
archa quę erat intra sca scorum. coniuncta est
altari auro. ut iam nulla esset distantia inter al
tare et archã. Per hęc duo altaria. duo significantur
ppli. Vnus scilicet p altare exterius. id est carnalis
iudeis. qui tantummodo p legis opera et sacrificia
putant se saluari posse et iustificari. Per aureũ
uero quod erat interius. alter. id est spũales patres
utriusq; testamenti. qui n̄ p legẽ aut opera sacrifi
ciorũ putant se posse saluari solummodo. sed potius
p fidẽ xpi futuri. quo sicut doctores spũaliter
legẽ intellexerunt. ita faciebant et illi pphetę. sci
licet patriarchę et ceteri. Quod in dictis dauid
aperte pbare possumus. qui ab adulterio [illegible] scienS
se n̄ posse purgari p legis sacrificia dicebat. Si
uoluisses sacrificiũ dedisse. utiq; holocaustis n̄
delectaberis. Ideoq; hoc fieri n̄ posse considerans
adiungit. Sacrificiũ deo spẽ contribulatus. Scien
dũ uero qd altare illud aureũ de quo nunc agitur
prius quidẽ ante archã erat. sed uelũ pendebat
ante hoc et illã. quod sem̄ et sca scorũ diuidebat.
Intra sca scorũ uero erat archa. in qua duę tantũ